

[Kirsten Jacobsen]

Og jeg vil gerne give jer et eksempel på, hvor kreativ . . . Ja, jeg kan komme tilbage bagefter. Så skal I få det.

Svend Aage Jensen (CD):

Da Centrum-Demokraternes boligpolitiske ordfører ikke er til stede i dag, skal jeg fremkomme med følgende for mit parti:

Forslagsstillerne ønsker med dette lovforslag, at boligministeren skal godkende kommunalbestyrelsens beslutninger om enkeltstående boligforbedringer, når ejendomme er ejet af kommunen.

Som det er i dag, indebærer byfornyelsesloven, at det er kommunalbestyrelsen, der træffer beslutningerne om byfornyelse og boligforbedring, herunder også beslutninger om økonomisk støtte og vilkår til disse projekter. Derfor er det også kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for, hvilke områder og ejendomme der skal prioriteres inden for kommunens behov for disse. Føler nogen, at en kommunal beslutning falder uden for lovens rammer eller bestemmelser, kan der herved peges på tilsynsrådene. Enhver kan jo indbringe en sag for tilsynsrådet.

Det, Fremskridtspartiet ønsker med dette lovforslag, er en procedureændring af gældende lov. Centrum-Demokraterne er af den opfattelse, at hele dette område må indgå i en eventuel revision af byfornyelsesloven, og kan derfor ikke tilslutte sig lovforslaget.

Jørgen Estrup (RV):

Vi venter alle sammen spændt på det eksempel, som fru Kirsten Jacobsen ikke nåede at fortælle os før. Jeg ved ikke, om det er det samme eksempel, som jeg har i tankerne; det vil så vise sig. Men under alle omstændigheder rejser det for mig et generelt spørgsmål, nemlig dette, om det er rimeligt at lovgive på baggrund af enkelt-sager. Og derfor synes jeg, at hvis vi skal videre i denne sag, så påhviler der Fremskridtspartiets ordfører og Fremskridtspartiet en vis bevisbyrde, for det skal jo være en generel tendens hos kommunerne, hvis man skal begynde at indføre sådan nogle administrativt kringledede procedurer. Det må man jo sige det er.

Jeg kan meget vel se den principielle begrundelse for det, og den synes jeg også man skal lægge sig på sinde. Det er klart, at der er noget umiddelbart utiltalende i, at man skal kontrol-

lere sig selv, men hvis realiteten er, at vi kun har set 1 eller 2 tilfælde af misbrug, så synes jeg ikke, tiden er inde til at lave ændringer. Derfor venter jeg spændt på den stribe af sager, som kan begrunde, at dette lovforslag gennemføres.

Lysholm Christensen (KRF):

Først vil jeg gerne takke Fremskridtspartiet for den vagthundefunktion, der kommer til udtryk i dette forslag. Det er da positivt, at der er nogen, der er opmærksom på, at en lov måske ikke er helt så klar på visse punkter, som den burde være, og at der derfor er nogen, der finder anledning til at bruge loven, strække den lidt længere, end det måske var tiltænkt.

Men er der så mange eksempler på, at man har strakt loven så langt, at det begrunder en lovændring? Jeg tvivler på det.

Se, det forrige lovforslag, vi havde til behandling her i Tinget for lidt siden, gik jo ud på at forenkle lovgivningen. Man havde erkendt, at her var vi altså kommet for langt ud i detaillovgivning, her havde vi lavet for mange paragraffer, så det var umuligt at administrere. Alle var glade for, at der nu var flertal for en forenkling, også Fremskridtspartiet. Men her går man altså den modsatte vej: straks der opstår en lille uklarhed eller et lille hul i loven, skal det stoppes. Det er den stik modsatte vej at gå, og bureaukrati plejer jo heller ikke at være Fremskridtspartiets politik, så jeg forstår egentlig ikke, at man ønsker Boligministeriet indblandet i den slags afgørelser.

Så jeg vil godt udtrykke min tillid til, at kommunerne kan administrere denne lovgivning på rimelig vis. Endelig kan man vel sige, at selv en byfornyet skole eller præstegård jo da også kan tjene et fornuftigt formål. Pengene er dog ikke spildt.

Kirsten Jacobsen (FP):

For at I ikke skal være i spænding unødigt længe, skal jeg starte med eksemplet. Det er mest til hr. Jørgen Estrup; jeg ved, han er en utålmodig sjæl. Det handler om en ejendom i Pandrup Kommune. Et af dem; men det er kun for at nævne det, jeg kender, som er værst. I skal nok få striben i Boligudvalget. Det er en ejendom, som er opført i begyndelsen af 1950. Den er opført i røde mursten med tegltag, den har dobbelte vinduer, den har stentrappes, den har centralvarme indlagt, den har flere toiletter